

Postavitev družine prebuja ljubezen. V nedeljo sem po postavitvi razmišljala, kaj me tako privlači, da se jih rada udeležujem ... Na postavitvi smo tisti dan vsi ena družina. Ni pomembno, kdo smo, kaj imamo oblečeno, kakšno izobrazbo imamo, kdo so naši znanci, kam gremo na počitnice in kako nas vidijo drugi. Tisti dan je pomembna ljubezen, da sebi in drugim odpustimo napake ter srce odpremo za mir. Na postavitvi smo mama, oče, teta, stric, brat, sestra, smo ena družina. In vsi imamo željo po ljubezni, pomoči, svobodi. Toliko objemanja je, odkritosti, pristnosti, radosti, enakosti, ponižnosti, ljubezni ... S pomočjo teh postavitev postajam drug človek. Osebnost se spreminja. Zaradi občutka manjvrednosti, ki zapira in vleče stran od ljudi, se ne bojim več ljudi in družbe. Med ljudmi lahko rastem, se učim in dajem ter odpiram svoje srce. Zato rada prihajam tudi kot pomočnica, ker odhajam bogatejša v sebi.

Mojca

Hvala za čudovito izkušnjo na postavitvi. Res gre za čudežno metodo. V soboto sem se počutil napolnjen z neko posebno energijo. Gotovo bom postal pogost udeleženelec tvojih delavnic, Boštjan. Ne verjamem, da sem kdaj v življenju srečal človeka s tako neverjetno milino, kot si ti. Hvala in se vidimo.

Zvone

Čutim potrebo, da se ti takoj zjutraj še enkrat zahvalim za čudovito izkušnjo, ki sva jo včeraj na postavitvi doživela z možem. Si kot sončni žarek, ki posije čisto neopazno, pa vendar s tako močjo, da premika gore in naša čustva in zamere, ki jih gojimo tam nekje skrite v daljavi. Hvala ti še enkrat, Boštjan, in komaj čakam, da tudi jaz postavim svojo družino.

Martina

Res mi je bilo lepo, prav toplo pri srcu, čudovito. Še vedno smo v objemu teh prekrasnih,

pozitivnih, ljubečih energij. Zelo sem vesela, da sva z možem vložila dosti energije za reševanje družinske karme, saj sva za to danes dobro nagrajena. V meni se je najbolj spremenilo to, da na ljudi gledam z drugačnega zornega kota, brez kritike, obsojanj. Z večjo strpnostjo, saj vem, da imajo tudi oni svojo zgodbo. Za mene je ta metoda resnično veličastna in hvaležna sem, da sem jo spoznala v praksi.

Mateja

Energijsko polje se mi zdi nekaj takega, kot je misel. Ne moreš je ne prijeti ne izbrisati, lahko pa jo preoblikuješ. Vedno sem trdila, da je vse energija, in na postavitvi se ta pokaže tako otipljivo, da je človek presunjen. Priklic zdravilnih energij in poklon Ljubezni se me v tvoji izvedbi dotakne s takšno spoštljivostjo do življenja, da kar boli. Skratka, včeraj je bil zame veličasten dogodek, popeljal me je v globok spanec, v katerem sem bila z mislimi pri svojih družinskih članih. Nujno moram še marsikaj postoriti, da odrešim svoje sinove. Več kot veš, več lahko postoriš oz. večjo zavest ko imaš, večja je tvoja odgovornost.

Mirjana

Rada bi se zahvalila za res posebno in izpolnjujoče druženje, moram pa zapisati prigodo, ki se mi je v resnici dogodila. Ne vem, ali je naključje ali kakšna simbolika ... Ko sem v nedeljo zvečer po delavnici prišla domov, je očetu v kuhinji priletela (ne vem od kod) na dlan pikapolonica. Še sam se je začudil in povedal, da so v njegovem otroštvu pripovedovali, da to pomeni, da išče ljubezen, in da moraš pikapolonico nesti svoji ljubi osebi ... Nato pa je dejal, da ne ve, kam bi jo dal. Rekla sem, naj jo nese mami. In jo je res. Glede na pretekle dogodke je bilo to res nekaj posebnega.

Sandra

Večkrat se zahvalim višjim silam, da sem imela moč in možnost biti na tvoji delavnici, Boštjan. Rezultati se počasi zrcalijo v vsakdanjem življenju in takrat se človek pravzaprav zave jakosti preobrazbe družinskih vozlov. Tvoje delo je nekaj božanskega in v materialnem svetu ga je nemogoče ovrednotiti. Časi, ki prihajajo, niso lahki, in energije nas vedno bolj silijo, da se prebudimo in začnemo gledati svet z duhovne plati. Ljudje, ki so prinašalci luči (kot ti), imajo vedno bolj zahtevno nalogo. Preživeti s svojim delom in hkrati ponuditi roko ljudem, ki imajo malo denarja in prosijo za pomoč. Tebi gre ta pomoč odlično od rok – to se vidi tudi po tvojih dejavnostih na različnih koncih Slovenije. Trud je vedno poplačan. Tvoje delo je izjemno!

Tanja

Po postavitvi se je nekaj spremenilo v odnosu med menoj in mamó. Pri zadnjih dveh obiskih sem ji dala roko, ko sem se poslavljala, jo poljubila na lice in jo malo stisnila k sebi. Takega načina mi nismo navajeni, od nekdanj komuniciramo brez dotikov. Prvič sem presenetila njo in sebe, drugič je pa spet kar spontano steklo na podoben način. Zdaj je drugače, kadar se spomnim nanjo, jo z notranjimi očmi vidim kot nežno, ljubečo, odprto žensko, ki je moja mama. Ni treba nobenih posebnih besed, energija bližine je prisotna. Tako se mi zdi, da se je na nenavadno preprost način sesula pregrada, ki je bila prej med nama ... In z drugačnim občutkom grem domov, zdaj lahko grem zares domov. Osvobajajoče. To življenje je res skrivnost.

Ana

Na delavnici je bilo čudovito in še enkrat čudovito, pravzaprav na obeh delavnicah. Kot bi slutila, sem si za ponedeljek vzela prost dan in ker je v meni vse vrelo in kipelo, sem to morala z nekom deliti, in to sta bila moja starša. Moja mama je za take stvari zelo dovzetna, za tata pa, ki je bil vedno bil mrk in jezen in slabe volje, bi rekla, da takih stvari ne bo sprejel. Pa je sprejel zelo lepo, njegov odziv je bil čudovit, vse do pikice sem jima povedala in razložila in na koncu sta se tudi onadva oz. smo se vsi trije objemali in poljubljali. Mislim, vsaj tako kaže sedaj, da od tistega "groznega" tata, ki škripa z zobmi

od jeze in stiska pesti, ni ostalo več dosti. Bil je ganjen, ko sem mu povedala, da se je v postavitvi njegov predstavnik objemal s predstavnico njegove mame in jokal v njenem naročju ter ji priznal, da jo je zelo pogrešal. Potem smo še vse skupaj predebatirali in še danes čutim, da sta oba vesela in zadovoljna, pa tudi malo bolj strpna drug do drugega.

Irena

Ne najdem besed, kako mi je postavitve družine pomagala, le zjokala bi se od sreče in olajšanja. Nekaj dni se še vedno nisem upala lotiti pisanja naloge, sem pa z mislimi preizkušala občutja, kaj bi bilo, kako mi je, če se le spomnim na to. Še vedno je bila rahla vznemirjenost kot ob pričakovanju. Ni bilo pa več tiste temačne groze, ki me je do tedaj vedno spremljala, jemala zrak, apetit, zdravje in upanje. Nastalo je celo nekaj novega, kot močan, mehak steber miru in zaupanja, ki me umiri in odločno postavi na mesto, kadar se od zadaj poskušajo oglasiti stari dvomi. Mislim, da ti dvomi tako močno bledijo, da jih čez nekaj časa sploh ne bom več znala opisati. Sedaj s tem mirom lahko tudi pišem. Ko ne pišem, se veselim, da me to delo čaka. Tako da pisane strani nastajajo z lahkoto, kar prej ni bilo možno drugače kot v domišljiji in pričevanju drugih. Vsak naslednji dan čakam, ali me bo minilo navdušenje, vendar je le lažje in lažje. Ne morem verjeti, kako mi je ta terapevtska metoda s tvojo pomočjo pomagala. Hvaležna sem ljudem, ki so pomagali odigrati vloge, in tebi, ker si zmožen toliko verjeti, razumeti in peljati dogajanje na svoja mesta. Tako svetloba, ki jo prikličemo skozi slabi dve uri, ozdravi temo, ki je vladala nekaj desetletij. Ko se bodo oglasile "nove" oz. stare težave, znova pridem. Do tedaj pa si bom privoščila uživanje lovorik ob tej zmagi.

Tatjana